

Ağlayamıyorum

– safdeha · 17 Şubat 2017

Bazen öyle yaşananlar vardır ki,
Para versen satamazsın alıp da...
İnsan ruhu böyledir yok benzeri!
Pürüzsüz çam ormanında yaşarsın:
Yaylasında her an nefes alırsın,
Hangi anda yeşiline sarılsan...
Ot rengine sadık, görsen fıtratı!

Senden bana yansıyan sır aynandan
Gördüklerim böyle özel ve güzel!
Nadide bir Hint kumaşı derler ya,
Tatmadığım içtenlik bu incelik,
Doğasında az rastlanır bir çiçek
Sanki uçar üstünde her kelebek
Yaşarız hiç dokunmadan, olur lal...
Yaylada su içer gibi en berrak,
Kalbim çeker gül nefesle kokunu
Ve öylesi hissederim özgürlük,
Ayağımı yerden keser bu nasıl!

Aşk heyecan ağacımda asılı,
Meyveleri yan cebimde dolaşır!
Çıkarıp da yedik mi söz alışır
Boram, buram tadı cennet kokusu!
Hayalinle yetinirim esaslı...

Ah... Tek ruhun yetmez oldu sevgilim,
Olmalsin kafesimde tenimin...
Yıksak eğer çok seviniriz eminim,
Engelleri, sanki-Berlin duvarı!

Şubat ortasında düşer kırağı
Üşürüm yar yollarında bayağı
Ecel bilmez yaşattıkça aşk düşü!
Asumanda benim gibi bu hüznü

Dökmez olur yağmur yere tütsülü,
Özlemin yel gibi yakar uçurur
Ağlayamıyorum...

Saffet Kuramaz